

[Foul Dam.]

og dem kan man jo være glad for, hvis man glemmer, at man skulle have haft de penge på en helt anden måde og i et helt andet omfang efter de aftaler, der er indgået. Og så er der endelig nogle interessante skatteomfordelinger på 900 mill. kr. Disse 900 mill. kr. fremkommer som differencen mellem nogle skattelettelser på i alt 1.600 mill. kr. og så nogle stramninger på 700 mill. kr.

Det interessante er, hvad disse lettelser og stramninger egentlig går ud på. Lettelserne vil gavne parcelhusejerne med 150 mill. kr., aktieselskaberne med 250 mill. kr., formuebesiddere i almindelighed med 50 mill. kr., de vil fjerne afgiften på ejendomshandelen, formentlig ca. 350 mill. kr., og de vil gavne de grupper, som man havde regnet med skulle rammes af de skatter på i alt 800 mill. kr., som den tidligere regering havde foreslået. 1.600 mill. kr. i alt. Lettelser væsentligt for sådanne grupper i befolkningen, der ikke har lettelser behov.

Til gengæld er der stramninger på 700 mill. kr. Det drejer sig om, at regeringen ikke vil fremsætte de forslag til en lempeligere afvikling af restskatten, som den tidligere regering havde forudset, og de forslag om en aftrapning vedrørende pensionisters skatteforhold, som man også havde forudset. Man letter altså for dem, der godt kan klare sig, og man strammer for dem, der har sværere ved at klare sig. Nettoresultatet kan man gå rundt og vifte med: 900 mill. kr.s skattelettelser. Ja vel, men for hvem?

Også når man kommer til den lange og uoverskuelige liste over besparelser, må spørgsmålet blive: hvem er det egentlig, der skal betale?

I stedet for at lave en oversigt over de forskellige ministerier — en oversigt, som er mere vildledende end vejledende — så har jeg prøvet at stille det op efter, hvem det egentlig er, der kommer til at betale for disse besparelser.

For det første er der de udgifter, man vælter over på andre, eller hvor det er andre uden for staten, som kommer til at bære den samme udgift. Hertil regner jeg også en besparelse på 115 mill. kr. på u-landshjælpen. Det kan være, at en af de poster, man dér har med, skulle være fjernet i alle tilfælde, men de penge, man derved havde sparet, kunne man have brugt på anden måde. U-

landene har i hvert fald godt brug for pengene — måske mere, end vi har.

Kommunerne skal bære 530 mill. kr. Det er det, man kalder besparelser; de skal betales af samme skatteydere, men altså over kommunerne. Det bliver man glad for rundt omkring i kommunerne at få at vide, og jeg ønsker indenrigsministeren held og lykke med de forhandlinger, han skal føre i den anledning. — nu umiddelbart før et kommunalvalg.

Man lægger 250 mill. kr. over på kapitalmarkedet. Man erstatter nogle statslån med statsgaranterede lån, og det er nydeligt. Man sparer penge for staten, men de 250 mill. kr. forudsætter man stadig udlånt, nu er det bare kapitalmarkedet, der skal skaffe pengene. Samfundsøkonomisk bliver resultatet naturligvis fuldstændig det samme. Det er kun statsfinansielt, man kan finde ud af, at der er en fordel her.

Dernæst kommer jeg til en gruppe, som betales af de svageste i samfundet, i hvert fald de relativt svageste. Der spares et par hundrede mill. kr. på boligmarkedet, penge, der altså skal betales af lejerne. Vi kan sammenholde det med de 150 mill. kr., man skal lette parcelhusejernes udgifter med efter de skatteforslag, som man vil fremkomme med.

Man tager 30 mill. kr. fra pensionisterne — man kan stadig ikke glemme, at de har fået dette kompensationsbeløb for mælke-momsen i sin tid — et kompensationsbeløb, hvorom jeg tidligere har haft lejlighed til at sige i denne sal, at det var meget rimeligt under hensyn til alle de andre prisstigninger, der var sket som følge af de EF-venlige partiets politik. Man tager 550 mill. kr. på kontoen børn og unge gennem børnetilskuddenes afkortning til det 16. år og halveringen af pristalsreguleringen som følge af en mærkelig argumentation med, at tilskuddet er ikke beskattet, og derfor behøver det heller ikke at blive fuldt pristalsreguleret. For at gøre ondt værre gør man ikke det, som man tidligere har drøftet, når der har været tale om at fjerne børnetilskuddet for de 16—18-årige, nemlig at forøge stipendierne for den samme aldersgruppe. Denne aldersgruppe tynger meget på mange familiers budget, når de 16—18-årige er under uddannelse. Man forøger ikke disse stipendier, nej, man fjører spot til skade ved at nedskære stipendierne netop til